

Ročník 1973

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 38

Vydána dne 13. prosince 1973

Cena

OBSAH:

156. Zákon o státním rozpočtu československé federace na rok 1974
157. Ústavní zákon o zřízení federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství a federálního ministerstva všeobecného strojírenství
158. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev
159. Zákon o ochraně označení původu výrobků
160. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o řízení ve věcech označení původu výrobků
161. Vyhláška České komise pro vědecké hodnosti, kterou se mění a doplňuje vyhláška Státní komise pro vědecké hodnosti č. 198/1964 Sb., o řízení při udělování vědeckých hodností
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

156

ZÁKON

ze dne 12. prosince 1973

o státním rozpočtu československé federace na rok 1974

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

(1) Celkové příjmy státního rozpočtu federace se stanoví částkou 129 258 583 000 Kčs
celkové výdaje státního rozpočtu federace se stanoví částkou 127 962 869 000 Kčs
rozpočtový přebytek činí (přísloha) 1 295 714 000 Kčs.

(2) Z celkových výdajů státního rozpočtu federace činí:

A. Účelové dotace do státních rozpočtů republik

- České socialistické republiky celkem ve výši 14 523 751 000 Kčs
- Slovenské socialistické republiky celkem ve výši 8 891 167 000 Kčs

z toho:

- a) dotace na vybrané investiční akce s dosahem pro celou federaci a další rozvoj republik

- České socialistické republiky ve výši 650 000 000 Kčs

— Slovenské socialistické republiky ve výši		1 867 600 000 Kčs	e) dotace na potřeby bran- né povahy, včetně vý- zkumných a vývojových úkolů	
b) neinvestiční dotace na státní programy tech- nického rozvoje			— České socialistické republiky ve výši	832 148 000 Kčs
— České socialistické republiky ve výši		453 803 000 Kčs	— Slovenské socialis- tické republiky ve výši	369 380 000 Kčs;
— Slovenské socialis- tické republiky ve výši		295 487 000 Kčs	B. Globální dotace	
c) vybrané druhy cenových dotací a intervencí			— České socialistické repub- lice ve výši	24 526 249 000 Kčs
— České socialistické republiky ve výši		11 124 800 000 Kčs	— Slovenské socialistické republiky ve výši	25 928 833 000 Kčs.
— Slovenské socialis- tické republiky ve výši		5 716 700 000 Kčs	§ 2	
d) cenové přírážky a sráž- ky v zahraničním obchodě			Vláda Československé socialistické republiky nebo na základě jejího zmocnění ministr financí může upravit závazné úkoly a limity státního roz- počtu federace, zejména v souladu se změnami státního plánu, změnami organizačními a při uvol- ňování prostředků z vládní rozpočtové rezervy, pokud tím nebude dotčena výše přebytku státního rozpočtu federace uvedená v § 1.	
— České socialistické republiky ve výši		1 263 000 000 Kčs	§ 3	
— Slovenské socialis- tické republiky ve výši		642 000 000 Kčs	Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1974.	

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

Příloha k zákonu č. 156/1973 Sb.

**Celkový přehled
státního rozpočtu československé federace**

Příjmy	(v tisících Kčs)
Příjmy ze socialistického hospodářství	128 419 691
Ostatní příjmy	838 892
Úhrnem	129 258 583
Výdaje	
Výdaje federálních organizací na:	
hospodářství	34 210 756
kulturní a sociální opatření	3 871 015
obranu a bezpečnost	14 738 000
správu	1 258 140
soudy, prokuratury a arbitráž	14 958
Celkem	54 092 869
Dotace ze státního rozpočtu federace do státních rozpočtů republik celkem	73 870 000
Úhrnem	127 962 869
Přebytek	1 295 714

157**ÚSTAVNÍ ZÁKON**

ze dne 12. prosince 1973

**o zřízení federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství
a federálního ministerstva všeobecného strojírenství**

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto ústavním zákoně:

ních ústředních orgánů, v jejichž čele stojí člen vlády Československé socialistické republiky, se zřizuje federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství a federální ministerstvo všeobecného strojírenství.

Čl. 1

Z dosavadního federálního ministerstva hutnictví a strojírenství, zřízeného ústavním zákonem č. 126/1970 Sb., o opatřeních v soustavě federál-

Čl. 2

Tento ústavní zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Svoboda v. r.**Indra v. r.****Dr. Štrougal v. r.**

158

Z Á K O N

ze dne 12. prosince 1973,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. 1

Zákon č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, se mění a doplňuje takto:

1. § 62 až 66 včetně nadpisu zní:

**„Federální ministerstvo hutnictví
a těžkého strojírenství**

§ 62

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství je federálním ústředním orgánem státní správy pro oblast hutnictví železa a neželezných kovů, těžkého strojírenství, těžby a úpravy rud a magnezitu.

§ 63

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství se ve svěřené oblasti účastní na tvorbě jednotné státní průmyslové politiky a koncepce rozvoje jednotlivých odvětví, popřípadě oborů jím řízených tím, že

- a) plní úkoly na úseku národohospodářského plánování podle zvláštních předpisů;
- b) řídí technickou politiku a vypracovává návrhy odvětvových plánů rozvoje vědy a techniky;
- c) řídí investiční činnost a posuzuje a schvaluje vybrané akce investiční výstavby;
- d) řídí zapojení odvětví a oborů do mezinárodní dělby práce, průmyslové kooperace, specializace, vědeckotechnické spolupráce a výzkumu;
- e) řídí odbyt a zásobování v rámci jednotných zásad stanovených právními předpisy nebo vládou Československé socialistické republiky pro zajišťování potřeb hospodářství a plné využití výroby;
- f) v rámci stanovených zásad státní cenové politiky řídí plánování vývoje cen, předkládá návrhy na cenová opatření a po schválení je vyhláší;

g) řídí mzdovou politiku podle obecně závazných právních předpisů a v rozsahu zmocnění ~~vydává~~ resortní mzdové předpisy;

h) realizuje úkoly na úseku finanční politiky podle zvláštních předpisů a zajišťuje financování úkolů resortu.

§ 64

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství organizuje a řídí státní službu pro drahé kovy.¹⁾

§ 65

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství řídí organizace výrobně technické, výzkumné, vývojové a projekční základny

- a) hutnictví železa a neželezných kovů,
- b) těžkého strojírenství,
- c) těžby a úpravy rud a magnezitu.

§ 66

Federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství po projednání s příslušnými orgány republik ve své působnosti zřizuje a zrušuje státní organizace a určuje organizační uspořádání výrobně technické základny do výrobních hospodářských jednotek, včetně oblastních ředitelství; případné rozpory řeší vláda Československé socialistické republiky.“

2. Za § 66 se vkládají § 66a až 66d, které včetně nadpisu zní:

„Federální ministerstvo všeobecného strojírenství

§ 66a

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství je federálním ústředním orgánem státní správy pro oblast všeobecného strojírenství.

§ 66b

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství se ve svěřené oblasti účastní na tvorbě jed-

¹⁾ Vyhláška ministra hutního průmyslu a rudných dolů č. 93/1962 Sb., o státní službě pro drahé kovy.

notné státní průmyslové politiky a koncepce rozvoje jednotlivých odvětví, popřípadě oborů jím řízených tím, že

- a) plní úkoly na úseku národohospodářského plánování podle zvláštních předpisů;
- b) řídí technickou politiku a vypracovává návrhy odvětvových plánů rozvoje vědy a techniky;
- c) řídí investiční činnost a posuzuje a schvaluje vybrané akce investiční výstavby;
- d) řídí zapojení odvětví a oborů do mezinárodní dělby práce, průmyslové kooperace, specializace, vědeckotechnické spolupráce a výzkumu;
- e) řídí odbyt a zásobování v rámci jednotných zásad stanovených právními předpisy nebo vládou Československé socialistické republiky pro zajišťování potřeb hospodářství a plné využití výroby;
- f) v rámci stanovených zásad státní cenové politiky řídí plánování vývoje cen, předkládá návrhy na cenová opatření a po schválení je vyhláší;
- g) řídí mzdovou politiku podle obecně závazných právních předpisů a v rozsahu zmocnění vydává resortní mzdové předpisy;
- h) realizuje úkoly na úseku finanční politiky podle zvláštních předpisů a zajišťuje financování úkolů resortu.

§ 66c

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství řídí organizace výrobně technické, výzkumné, vývojové a projekční základny všeobecného strojírenství.

§ 66d

Federální ministerstvo všeobecného strojírenství po projednání s příslušnými orgány republik ve své působnosti zřizuje a zrušuje státní organizace a určuje organizační uspořádání výrobně technické základny do výrobních hospodářských jednotek, včetně oblastních ředitelství; případné rozpory řeší vláda Československé socialistické republiky.

Čl. 2

Práva a povinnosti z pracovněprávních a jiných vztahů přecházejí z dosavadního federálního ministerstva hutnictví a strojírenství na federální ministerstvo hutnictví a těžkého strojírenství a na federální ministerstvo všeobecného strojírenství.

Čl. 3

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

159

Z Á K O N

ze dne 12. prosince 1973

o ochraně označení původu výrobků

Federální shromáždění Československé socialistické republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

[¹] Označení původu výrobků (dále jen „označení původu“) je zeměpisný název země, oblasti nebo místa, který se stal obecně známý jako údaj o tom, odkud pochází výrobek, jehož jakost nebo znaky jsou dány výlučně nebo podstatně zeměpisným prostředím včetně činitelů přírodních nebo lidských.

[²] Za výrobky podle tohoto zákona se kromě výrobků průmyslových a řemeslných považují i výrobky zemědělské a přírodní.

§ 2

Ochrana označení původu podle tohoto zákona vzniká jeho zápisem do rejstříku označení původu (dále jen „rejstřík“), který vede Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“).

§ 3

Zapsané označení původu smí užívat pouze zapsaný uživatel.

§ 4

[¹] Zapsané označení původu nesmí nikdo zneužívat, zejména si je přisvojovat nebo je napodobovat, i když pravý původ výrobků je označen nebo i když označení je použito v překladu nebo v odlišné formě, pokud přes odlišnost je nebezpečí zaměnitelnosti, nebo i když je provázeno výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ apod.

[²] Zapsané označení původu se nesmí užívat jako označení druhu výrobků.

[³] Na zapsané označení původu nelze poskytovat licenci.

[⁴] Při sloučení nebo rozdělení organizace, která je zapsaným uživatelem označení původu, přechází právo ze zapsaného označení původu stejným způsobem jako jiná její práva; přechod se zapisuje do rejstříku. Při jiných reorganizacích a při převezech výrobních programů je možné zapsané označení původu převést dohodou organizací se souhlasem Úřadu; převod nabývá účinnosti zápisem

do rejstříku. Ve všech případech přechodu nebo převodu zapsaného označení původu musí výrobky i nadále vyhovovat podmínkám stanoveným v § 1.

§ 5

[¹] Zapsaný uživatel označení původu se může domáhat u orgánu, který je k tomu povolán, aby porušování jeho práv bylo zakázáno a závadný stav odstraněn; jiná práva zapsaného uživatele označení původu tím nejsou dotčena.

[²] Oprávnění podle odstavce 1 nelze použít proti tomu, kdo do šesti měsíců od oznámení zápisu označení původu ve Věstníku vydávaném Úřadem (dále jen „Věstník“) požádá Úřad, aby byl do rejstříku zapsán jako další uživatel označení původu (§ 8) a bude tam jako takový zapsán.

§ 6

O zápis označení původu se žádá přihláškou podanou u Úřadu.

§ 7

[¹] Přihlášku označení původu mohou podat u Úřadu osoby právnické a fyzické.

[²] Úřad zapíše označení původu a jeho uživatele do rejstříku, jestliže zjistí, že přihláška označení původu má náležitosti stanovené prováděcími předpisy a že označení původu vyhovuje podmínkám stanoveným v § 1. O zápisu označení původu vydá přihlašovatelůvi osvědčení. Zápis se zveřejňuje oznámením ve Věstníku.

[³] Nemá-li přihláška předepsané náležitosti, vyzve Úřad přihlašovatele, aby do tří měsíců nedostatky odstranil. Pokud tak neučiní, má se za to, že o přihlášku upustil.

[⁴] Nėvyhovuje-li označení původu stanoveným podmínkám, Úřad přihlášku zamítne.

§ 8

[¹] O zápis do rejstříku jako další uživatel označení původu může Úřad požádat ten, jehož výrobky vyhovují podmínkám stanoveným pro již zapsané označení původu. Při řízení o této žádosti se postupuje obdobně jako u přihlášky označení původu.

(2) Ochrana práv dalšího uživatele podle tohoto zákona vzniká zápisem do rejstříku.

§ 9

(1) Ochrana vzniklá zápisem označení původu nebo zápisem dalšího uživatele označení původu do rejstříku působí ode dne, kdy přihláška označení původu nebo žádost o zápis dalšího uživatele došla Úřadu.

(2) Trvání této ochrany je časově neomezeno.

§ 10

(1) Úřad zruší zápis označení původu, zjistí-li, že

- a) označení původu bylo zapsáno, aniž vyhovuje podmínkám stanoveným v § 1;
- b) podmínky stanovené pro zápis označení původu odpadly;
- c) všichni zapsaní uživatelé se označení původu vzdali písemným podáním.

(2) Úřad zruší zápis jednotlivého uživatele označení původu, jestliže důvod uvedený v odstavci 1 písm. b) nebo c) se týká jen tohoto uživatele.

(3) V rozhodnutí uvede Úřad den, k němuž se zrušuje zápis označení původu nebo zápis uživatele. Zrušení zápisu Úřad do rejstříku a oznámí ve Věstníku.

§ 11

Proti rozhodnutí Úřadu lze podat rozklad ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení rozhodnutí.

§ 12

Každý má právo nahlížet do rejstříku a žádat z něho úřední výpisy.

§ 13

(1) Československá označení původu mohou být přihlášena k zápisu do zahraničí až po svém přihlášení v Československé socialistické republice a jen se souhlasem Úřadu.

(2) Odvolání přihlášky označení původu podané v zahraničí a upuštění od udržování ochrany podléhá rovněž souhlasu Úřadu.

§ 14

Zapsaní uživatelé označení původu jsou povinni bez zbytečného odkladu oznamovat Úřadu nově nastalé skutečnosti, které se zapisují do rejstříku označení původu, jakož i změny skutečností již zapsaných.

§ 15

Právnícké a fyzické osoby, které nemají na území Československé socialistické republiky bydliště nebo sídlo, musí být v řízení před Úřadem zastoupeny členem organizace k tomu oprávněné.

§ 16

(1) Cizinci mají za podmínek vzájemnosti stejná práva a povinnosti jako českoslovenští občané.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně pro právnícké osoby.

§ 17

(1) Tímto zákonem zůstává nedotčena ochrana označení původu poskytovaná podle jiných předpisů nebo podle mezinárodních dohod.

(2) Československá označení původu zapsaná podle Lisabonské dohody o ochraně označení původu a jejich mezinárodním zápisu ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zapíše Úřad do rejstříku. Takto zapsaná označení původu nabývají ochrany podle tohoto zákona dnem jeho účinnosti.

§ 18

(1) Podání (přihlášky, žádosti apod.) u Úřadu lze učinit jen písemně.

(2) Ustanovení § 19 odstavce 5, § 29 odstavce 2 a § 49 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, se nepoužije.

(3) Jinak platí pro řízení před Úřadem obecné předpisy o správním řízení s odchylkami uvedenými v tomto zákoně.

§ 19

Úřad upraví prováděcími předpisy:

- a) náležitosti přihlášky označení původu a žádosti o zápis dalšího uživatele;
- b) náležitosti návrhu na zrušení zápisu označení původu nebo zápisu uživatele;
- c) skutečnosti, jež se zapisují do rejstříku označení původu vedeného u Úřadu;
- d) údaje, jež se zapisují do osvědčení o zápisu označení původu;
- e) vztahy k zahraničí a zastupování cizinců před Úřadem.

§ 20

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. února 1974.

Svoboda v. r.

Indra v. r.

Dr. Štrougal v. r.

160

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 13. prosince 1973

o řízení ve věcech označení původu výrobků

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 19 zákona č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků, stanoví:

§ 1

(1) Přihláška označení původu výrobků (dále jen „přihláška“) se podává u Úřadu pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad“) písemně a smí obsahovat jen jedno označení původu.

(2) Z přihlášky musí být zřejmé, že se žádá o zápis označení původu a o zápis jeho uživatele.

(3) Podává-li přihlášku několik uživatelů a nemají-li společného zástupce, uvedou v přihlášce jméno a adresu toho, kterému z nich se mají zprávy a rozhodnutí Úřadu zasílat (zmocněnec pro doručování); neučiní-li tak, zasílají se zprávy a rozhodnutí tomu, který je v přihlášce uveden na prvním místě.

§ 2

Přihláška musí obsahovat:

- a) název a sídlo nebo jméno, příjmení a bydliště přihlašovatele, jeho státní příslušnost; je-li přihlašovatelem čs. právnická osoba, uvede se též název a sídlo nadřízeného orgánu a příslušného ústředního orgánu,
- b) název a sídlo nebo jméno, příjmení a bydliště zástupce, je-li přihlašovatel zastoupen,
- c) název a sídlo závodu nebo provozovny, která výrobky opatřované označením původu vyrábí v místě, jehož zeměpisný název tvoří označení původu,
- d) znění označení původu,
- e) zemi, oblast nebo místo, odkud výrobek pochází,
- f) název výrobků, na něž se označení původu vztahuje,
- g) jakost nebo znaky charakteristické pro tyto výrobky.

§ 3

(1) K přihlášce se připojí:

- a) doklad o názvu přihlašovatele a předmětu jeho činnosti,
- b) vyjádření příslušného ústředního orgánu nebo, jde-li o organizaci řízenou národním výborem, příslušného krajského národního výboru o označení původu a výrobcích, na něž se označení původu vztahuje,
- c) doklad o zaplacení správního poplatku.

(2) Podává-li přihlášku zahraniční právnická nebo fyzická osoba, připojí místo shora uvedeného vyjádření doklad o uznání označení původu v zemi původu svědčící přihlašovatel.

§ 4

(1) Žádost o zápis dalšího uživatele již zapsaného označení původu do rejstříku se podává u Úřadu písemně a musí obsahovat mimo obdobné náležitosti a doklady uvedené v § 2, 3 odst. 1 písm. a), c) vyjádření příslušného ústředního orgánu nebo, jde-li o organizaci řízenou národním výborem, příslušného krajského národního výboru o dalším uživateli označení původu a jeho výrobcích.

(2) Podává-li žádost o zápis dalšího uživatele označení původu zahraniční právnická nebo fyzická osoba, připojí mimo obdobné doklady uvedené v § 3 odst. 1 písm. a), c) doklad, že je v zemi původu dalším uživatelem označení původu.

§ 5

Vyjádření o označení původu nebo o dalším uživateli již zapsaného označení původu musí obsahovat posudek, zda výrobky, na něž se označení původu vztahuje, vyhovují zákonem stanoveným podmínkám (§ 1, 6 zákona č. 159/1973 Sb.).

§ 6

(1) Na přihlášce vyznačí Úřad přesný časový údaj (datum, hodinu, minutu), kdy přihláška byla Úřadu doručena. O doručení přihlášky vydá přihlašovatel potvrzení.

[²] Stejně postupuje Úřad u žádosti o zápis dalšího uživatele označení původu.

§ 7

[¹] Do rejstříku označení původu se zapisuje:

- a) číslo zápisu označení původu a datum rozhodnutí Úřadu o udělení ochrany,
- b) znění označení původu,
- c) datum přihlášení označení původu,
- d) země, oblast nebo místo, odkud výrobek pochází,
- e) název a sídlo nebo jméno, příjmení a bydliště přihlašovatele, jeho státní příslušnost,
- f) název a sídlo závodu nebo provozovny, která výrobky opatřované označením původu vyrábí v místě, jehož zeměpisný název tvoří označení původu,
- g) další uživatel zapsaného označení původu,
- h) název a sídlo nebo jméno, příjmení a bydliště zástupce přihlašovatele nebo dalšího uživatele,
- i) předmět činnosti přihlašovatele a dalšího uživatele,
- j) počátek působnosti ochrany označení původu nebo ochrany dalšího uživatele,
- k) přechod nebo převod označení původu,
- l) zrušení zápisu označení původu nebo zápisu uživatelů.

[²] Součástí rejstříku je vymezení jakosti a znaků charakteristických pro výrobky, na něž se označení původu vztahuje.

§ 8

V osvědčení o zápisu označení původu nebo o zápisu dalšího uživatele uvede Úřad všechny údaje zapsané v rejstříku. Na žádost vyznačí v dříve vydaném osvědčení změny a nové skutečnosti zapsané do rejstříku později.

§ 9

[¹] Návrh na zrušení zápisu označení původu nebo zápisu dalšího uživatele se podává u Úřadu písemně.

[²] Návrh musí být věcně odůvodněn a zároveň musí být doloženy nebo navrženy důkazní prostředky.

[³] Návrh se může týkat pouze jednoho označení původu. Podává se v počtu vyhotovení potřebném pro všechny účastníky řízení. Úřad jej doručí

každému účastníku řízení a stanoví lhůtu, ve které se má k návrhu vyjádřit. Nevyjádří-li se ve stanovené lhůtě, není to na překážku rozhodnutí Úřadu o návrhu.

§ 10

Souhlas k přihlášení označení původu do zahraničí uděluje Úřad na návrh právnické nebo fyzické osoby, která je zapsaným uživatelem, jde-li o označení důležité z hlediska zájmu čs. hospodářství.

§ 11

[¹] Návrh na přihlášení označení původu do zahraničí musí obsahovat údaj o tom, do kterých států se navrhuje označení původu přihlásit, ekonomické zdůvodnění přihlášení do zahraničí, stanovisko příslušného ústředního orgánu nebo krajského národního výboru a příslušného podniku zahraničního obchodu, název a sídlo toho, kdo ponese náklady spojené s přihlášením označení původu do zahraničí.

[²] O tomto návrhu rozhodne Úřad po projednání v komisi složené ze zástupců zejména příslušných ústředních orgánů, devizového orgánu, podniku zahraničního obchodu a organizace, která je oprávněna zprostředkovat přihlášení označení původu do zahraničí.

§ 12

Při odvolání přihlášky označení původu podané v zahraničí a při upuštění od udržování ochrany se použije přiměřeně předchozích ustanovení.

§ 13

Přihláška označení původu k zápisu podle Lisabonské dohody o ochraně označení původu a jejich mezinárodním zápisu ze dne 31. 10. 1958 se podává prostřednictvím Úřadu.

§ 14

Seznam advokátních poraden a organizací oprávněných k zastupování ve smyslu § 15 zákona č. 159/1973 Sb., o ochraně označení původu výrobků, vyhlásí předseda Úřadu v dohodě s příslušnými ústředními orgány ve Věstníku Úřadu.

§ 15

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1974.

Předseda:

Ing. Bělohávek v. r.

161

VYHLÁŠKA

České komise pro vědecké hodnosti

ze dne 11. prosince 1973,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška Státní komise pro vědecké hodnosti č. 198/1964 Sb.,
o řízení při udělování vědeckých hodností**

Česká komise pro vědecké hodnosti v dohodě s Československou akademií věd, federálním ministerstvem pro technický a investiční rozvoj a ministerstvem školství ČSR stanoví podle § 12 odst. 3 zákona č. 53/1964 Sb., o udělování vědeckých hodností a o Státní komisi pro vědecké hodnosti, ve znění zákona České národní rady č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České socialistické republiky:

Čl. I

Vyhláška Státní komise pro vědecké hodnosti č. 198/1964 Sb., o řízení při udělování vědeckých hodností, se mění a doplňuje takto:

1. § 16 odst. 3 písm. c) zní:

„autoreferát kandidátské disertace v rozsahu do 20 stran psaných strojem nebo autoreferát doktorské disertace v rozsahu do 40 stran psaných strojem (dále jen „autoreferát“)“.

2. Za § 16 se vkládají § 16a, § 16b, § 16c a § 16d, které znějí:

„§ 16a

[¹] Autoreferátem se rozumí stručné vyjádření základních myšlenek, metod a záměrů kandidátské nebo doktorské disertace.

[²] Účelem autoreferátů je:

- a) umožnit širšímu okruhu vědeckých a odborných pracovníků příslušných oborů, aby se mohli soustavně a průběžně seznamovat s obsahem a závěry vědecké činnosti obsažené v kandidátských a doktorských disertačních pracích,
- b) zabezpečit pohotové využívání vědeckých výsledků v praxi,
- c) zkvalitnit úroveň obhajoby kandidátských a doktorských disertací tím, že každý zainteresovaný pracovník, jemuž byl autoreferát doručen, má možnost písemně zaslat své dotazy, připomínky či námítky předsedovi komise pro obhajoby, anebo je přednést na obhajobě kan-

didátské nebo doktorské disertace a disertant je povinen zaujmout k nim stanovisko.

§ 16b

[¹] Autoreferát má formát 143×215 mm. Musí být vytištěn nebo rozmnožen jiným obdobným způsobem nahrazujícím tisk. První a druhá strana autoreferátu bude upravena podle vzoru, který tvoří přílohu této vyhlášky.

[²] Autoreferát se člení podle této osnovy:

- a) současný stav problematiky, která je předmětem disertace s přehledem literatury, jež se zabývá zkoumanými otázkami,
- b) cíl disertační práce,
- c) zvolená metoda zpracování,
- d) výsledky práce s uvedením nových poznatků,
- e) závěry pro praxi a pro další rozvoj vědní disciplíny,
- f) seznam nejdůležitějších publikovaných prací disertanta majících vztah ke zkoumané problematice, jakož i ohlas těchto prací s uvedením kde a kdy byly uveřejněny recenze v Československé socialistické republice nebo v zahraničí,
- g) resumé v ruském, popřípadě v dalším světovém jazyku v rozsahu 1—2 stránek psaných strojem.

[¹] Autoreferát se pořídí v takovém počtu výtisků, aby mohl být zaslán osobám, orgánům a institucím, jež mohou mít zájem na zkoumané problematice. Zasílá se pracovišti, při němž komise působí, sekretariátu České komise pro vědecké hodnosti, oponentům, členům komise, před níž se bude obhajoba konat, pracovišti uchazeče a dalším pracovištím, organizacím a institucím podle seznamu, který sestaví vědecká kolegia Československé akademie věd, rektori vysokých škol, popřípadě děkanů fakult, a to podle jednotlivých skupin oborů věd.

(*) Autoreferát je třeba zaslat osobám, orgánům, organizacím nebo institucím, uvedeným v odstavci 1 nejpozději 6 týdnů přede dnem obhajoby.

§ 16d

[¹] Vytisknutí nebo jiné rozmnožení autoreferátu kandidátské nebo doktorské disertace zajistí orgán, organizace nebo instituce, kde obhajovaná disertační práce vznikla, např. vysoká škola, fakulta nebo vědecký ústav Československé akademie věd nebo jiný vědeckovýzkumný ústav.

[²] Náklady spojené s vytisknutím nebo jiným rozmnožením autoreferátu hradí mateřské nebo školící pracoviště disertanta po vzájemné dohodě.

[³] Rozeslání autoreferátů kandidátských nebo doktorských disertací zajistí pracoviště, kde je zřízena komise pro obhajoby podle pokynu předsedy příslušné komise.“

3. V § 18 odst. 4 se vypouští poslední věta.

4. V § 22 odst. 1 věta třetí a čtvrtá se nahrazují tímto textem:

„Vyhlášku spolu s autoreferátem disertace zašle 6 týdnů přede dnem obhajoby též sekretariátu České komise pro vědecké hodnosti, oponentům, členům komise, před níž se bude obhajoba konat, pracovišti uchazeče a dalším pracovištím, organizacím a institucím podle seznamu, který stanoví vědecká kolegia Československé akademie věd, rektori vysokých škol, popřípadě děkani fakult, a to podle jednotlivých skupin vědních oborů. Pracoviště, jimž byla vyhláška zaslána, zajistí, aby s jejím obsahem i s autoreferátem se mohli seznámit všichni příslušní pracovníci.“

Čl. II

Žádosti o povolení obhajoby podané do účinnosti této vyhlášky se posuzují, pokud jde o autoreferát disertační práce podle předpisů do té doby platných, i když k obhajobě disertace dojde po účinnosti této vyhlášky.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1974.

Předseda:

Prof. Ing. Kudrna, DrSc. v. r.

Příloha k vyhlášce č. 181/1973 Sb.

V Z O R

1. strana (autoreferátu)

— Ministerstvo školství ČSR

Vysoká škola, fakulta

nebo

— Československá akademie věd

Vědecké kolegium

(do jejichž působnosti náleží rozhodovat o udělení vědecké hodnosti)

J m e n o d i s e r t a n t a

Název disertační práce:

Číslo vědního oboru:

Autoreferát disertace k získání vědecké hodnosti

kandidáta nebo doktora věd

Místo a datum 1974

2. strana (autoreferátu)

Disertační práce byla vypracována (např. v aspirantuře ve vědecké přípravě při plnění vědeckého úkolu a kde)

Disertant (jméno, příjmení, vědecký titul, popřípadě vědecko-pedagogický titul, pracoviště, adresa)

Odborné vedení uchazeče

Školitel (jméno, příjmení, vědecké a vědecko-pedagogické tituly)

opONENTI

..... (jména, příjmení, vědecké a vědecko-pedagogické tituly)

.....

Stanovisko k disertaci vypracovala instituce
(např. katedra, laboratoř, vědecký ústav, výzkumné pracoviště apod.)

Autoreferát byl rozeslán dne

Obhajoba disertace se koná dne 1974 před komisí pro obhajoby kandidátských (doktorských) prací (kde) v hod.

S disertací je možno se seznámit (např. v knihovně vysoké školy, ústavu, na děkanství apod.)

Předseda komise pro obhajoby

v oboru
(jméno a příjmení, vědecký a vědecko-pedagogický titul a adresa pracoviště)

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo hutnictví a strojírenství

doplňuje registrací výnosu č. 2/1973 ze dne 7. 6. 1973 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva hutnictví a strojírenství, uveřejněnou v částce 30/1973 Sbírky zákonů, touto zrušovací doložkou:

Pro pracovníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti:

1. výnos č. 8/1966 ze dne 11. října 1966 ministra těžkého průmyslu o úpravě odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva těžkého průmyslu (reg. v částce 45/1966 Sb.);
2. výnos č. 2/1968 ministerstva těžkého průmyslu ze dne 12. dubna 1968, kterým se mění a doplňuje výnos č. 8/1966 o úpravě odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva těžkého průmyslu (reg. v částce 45/1966 Sb.);
3. výnos č. 2/1971 ministra hutnictví a strojírenství ČSSR ze dne 2. června 1971, kterým se mění a doplňuje výnos č. 8/1966 ministra těžkého průmyslu o úpravě odměňování technickohospodářských pracovníků v hospodářských organizacích ministerstva těžkého průmyslu (reg. v částce 20/1971 Sb.);
4. výnos č. 7/1971 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství ze dne 1. 11. 1971 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd;
5. výnos FMHS č. 4/1972, kterým se mění a doplňuje výnos č. 7/1971 o odměňování technickohospodářských pracovníků v organizacích ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd;
6. ustanovení § 5 odst. 1 druhé věty vyhlášky č. 132/1967 Sb., o odměňování a hmotném zabezpečení mladistvých nastupujících po skončení povinné školní docházky přímo do pracovního procesu;
7. vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách;
8. vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích;
9. výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 20. 3. 1969 o změně platových tarifů pro technické pracovníky strojních početních stanic (reg. v částce 15/1969 Sb.) a obdobný výnos ministerstva práce a sociálních věcí SSR ze dne 27. 3. 1969 (reg. v částce 25/1969 Sb.);
10. výnos č. 5 ministerstva těžkého průmyslu ze dne 20. 6. 1967 o úpravě odměňování pracovníků strojních početních stanic v organizacích v oboru působnosti MTP (reg. v částce 48/1967 Sb.);
11. výnos č. 6/1967 ministerstva těžkého průmyslu ze dne 13. června 1967 o pracovní pohotovosti.

Výše uvedený výnos nabývá v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo hutnictví a strojírenství.

Federální ministerstvo hutnictví a strojírenství

doplňuje registrací výnosu č. 3/1973 ze dne 7. 6. 1973 o odměňování dělníků v organizacích v působnosti federálního ministerstva hutnictví a strojírenství, uveřejněnou v částce 25/1973 Sbírky zákonů, touto zrušovací doložkou:

Pro dělníky, na které se vztahuje tento výnos, pozbývá platnosti:

1. Výnos č. 3/1967 ministra těžkého průmyslu ze dne 3. 5. 1967 o úpravě mzdových podmínek dělníků v organizacích v oboru působnosti ministerstva těžkého průmyslu (reg. v částce 48/1967 Sb.).

2. Výnos č. 4/1967 ministra těžkého průmyslu ze dne 1. června 1967 o odměňování řidičů a závozníků (reg. v částce 48/1967 Sb.).
3. Výnos č. 5/1967 ministra těžkého průmyslu ze dne 20. června 1967 o úpravě odměňování pracovníků strojních početních stanic v organizacích v oboru působnosti ministerstva těžkého průmyslu (reg. v částce 48/1967 Sb.).
4. Výnos č. 3/1968 ministerstva těžkého průmyslu ze dne 12. 4. 1968 o úpravě mzdových podmínek dělníků v podnicích Nová huť Klementa Gottwalda, Kunčice a Východoslovenské železářny, Košice.
5. Výnos č. 4/1968 ministerstva těžkého průmyslu ze dne 12. 4. 1968 o úpravě mzdových podmínek dělníků základního závodu n. p. Automobilové závody, Mladá Boleslav.
6. Vyhláška č. 103/1968 Sb., o mzdových podmínkách členů závodních stráží, hlídačů, vrátných a pracovníků závodní požární ochrany, pokud se týká členů závodních stráží hlídačů a vrátných.
7. Vyhláška č. 111/1968 Sb., o úpravě výše příplatku za práci v nočních směnách.
8. Vyhláška č. 200/1968 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích.
9. Výnos ministerstva dopravy ze dne 19. prosince 1968 o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, tramvajů a trolejbusů, závozníků, průvodčích a výhybkářů městských dopravních podniků v organizacích v oboru působnosti ministerstva dopravy č. 1 Věstníku ministerstva dopravy (reg. v částce 1/1969 Sb.) s výjimkou přílohy č. 2.
10. Výnos ministerstva práce a sociálních věcí ČSR ze dne 19. února 1969 o odměňování řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů (reg. v částce 11/1968 Sb.).
11. Výnos ministerstva práce a sociálních věcí SSR o odměňování řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů ze dne 1. března 1969 (reg. v částce 25/1969 Sb.).
12. § 3 odst. 1 a 2 výnosu č. 6/1967 ministra těžkého průmyslu o nařizování a odměňování pracovní pohotovosti (reg. v částce 48/1967 Sb.).
13. Výnos č. 6/1971 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství ze dne 1. listopadu 1971 o odměňování dělníků v organizacích ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd (reg. v částce 36/1971 Sb.).
14. Výnos ministerstva hornictví č. 1 ze dne 1. dubna 1967 o mzdových podmínkách dělníků (reg. v částce 25/1969 Sb.).
15. Výnos č. 3 ze dne 2. 6. 1971 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství o mzdové preferenci horníků v oboru rudných dolů a magnezitových závodů (reg. v částce 14/1971 Sb.).
16. Výnos č. 5 ze dne 27. září 1971 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství, kterým se doplňuje výnos č. 3 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství ze dne 2. 6. 1971 o mzdové preferenci horníků v oboru rudných dolů a magnezitových závodů (reg. v částce 31/1971 Sb.).
17. Výnos č. 3/1972 federálního ministerstva hutnictví a strojírenství ze dne 1. 8. 1972 o odměňování dělníků v organizacích ověřujících zásady racionalizace soustav základních mezd.

Výše uvedený výnos nabývá v jednotlivých organizacích účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo hutnictví a strojírenství.